

कृपउवाच शुश्रूषुरपिदुर्मेधाःपुरुषोऽनियतेंद्रियः॥ नालंवेदयितुं कृत्स्नौ धर्मार्थाविति मेमतिः॥ १॥ तथैव तावन्मेधावी विनयं यो न शिक्षते॥ न च किंच न जाना
 तिसोपि धर्मार्थनिश्चयं॥ २॥ चिरं त्यपि जडः शूरः पंडितं पर्युपास्य ह॥ न स धर्मान्विजानातिदर्वी सूपरसानिव॥ ३॥ मुहूर्त्तमपि तं प्राज्ञः पंडितं पर्युपास्य हि॥ क्षिप्रं
 धर्मान्विजानाति जिह्वासूपरसानिव॥ ४॥ शुश्रूषुस्त्वेव मेधावी पुरुषो नियतेंद्रियः॥ जानीयादागमान्सर्वान् ग्राह्यं च न विरोधयेत्॥ ५॥ अनेयस्त्ववमानीयो दु
 रात्मा पापपूरुषः॥ दिष्टमुत्सृज्य कल्याणं करोति बहुपापकं॥ ६॥ नाथवंतं तु सुहृदः प्रतिषेधंति पातकात्॥ निवर्त्तते तु लक्ष्मीवान्नालक्ष्मीवान्निवर्त्तते॥ ७॥ यथा
 नः पुनः॥ ९॥ सकल्याणे मनः कृत्वानियम्यात्मानमात्मना॥ कुरु मेव च न तात येन पश्चान्न तप्यसे॥ १०॥ न वधः पूज्यते लोके सुमानामिह धर्मतः॥ तथैवापा
 स्तशस्त्राणां विमुक्त रथवाजिनां॥ ११॥ ये च ब्रूयुस्तवास्मीति ये च स्युः शरणागताः॥ विमुक्तमूर्धजा ये च ये चापि हतवाहनाः॥ १२॥ अद्य स्वप्स्यंति पांचाला वि
 मुक्तकवचा विभो॥ विश्वस्तारजनीं सर्वे प्रेता इव विचेतसः॥ १३॥ यस्तेषां तदवस्थानां द्रुह्येत पुरुषोऽनृजुः॥ व्यक्तं स नरके मज्जेद्गाधे विपुलेऽप्लवे॥ १४॥ स
 वास्त्रविदुषां लोके श्रेष्ठस्त्वमसि विश्रुतः॥ न च ते जातु लोके स्मिन्सुसूक्ष्ममपि किलिबषं॥ १५॥ त्वं पुनः सूर्यसंकाशः श्वोभूत उदिते रवौ॥ प्रकाशे सर्वभूतानां विजे
 ता युधिशात्रवान्॥ १६॥ असंभावित रूपं हित्व यिकर्म विगर्हितं॥ शुक्ले रक्तमिव न्यस्तं भवेदिति मतिर्मम॥ १७॥ अश्वत्थामोवाच एवमेव यथा त्वत्वं
 मातुलेहन संशयः॥ तैस्तु पूर्वमयं सेतुः शतधा विदलीकृतः॥ १८॥ प्रत्यक्षं भूमिपालानां भवतां चापि सन्निधौ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता धृष्टद्युम्नेन पातितः॥ १९॥
 कर्णश्च पतिते चक्रे रथस्य रथिनां वरः॥ उत्तमे व्यसने मग्नो हतो गांडीवधन्वना॥ २०॥

सन्मार्गे नेतुमशक्यः दिष्टं उपदिष्टं॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ अष्टवे इति छेदः॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ विदलीकृतः दलितः॥ १८॥ प्रत्यक्षमिति दुष्टोदौष्ट्येनैव जेतव्य इत्यर्थः॥ १९॥ २०॥